

Pasi Hujasen lähettikirje 2/2024, 29.02.2024

Optimisteja

Venäläisiä syytetään usein pessimismistä. Kuten eräs ystäväni sanoi vuosia sitten: ”Elämä on ollut huonoa ja se tulee entistä huonommaksi!”

Ainakin osa venäläisiä autoilijoita on yltiöpäisiä optimisteja. Tuutarin kirkon portin lähelle jostain syystä tulee joulukuusta huhtikuuhun vettä. Kun helmikuussa oli kovia pakkasia, vesi tietysti jäätynyt ja tie meni surkeaan kuntoon.

Ajaisitko sinä alla näkyvää tietä tavallisella etuvetoisella henkilöautolla? Moni venäläinen ajoi.

Yhtenä sunnuntaina useampia kymmeniä autoja juuttui tiehen. Lammikon syvyys oli noin 30 senttiä.

Jopa iso osa maastoautoista jäi jumiin. Läpi pääsivät lähinnä Range Roverit ja Ramit (amerikkalainen avolavamaastoauto, aikaisemmin nimi oli Dodge Ram, nyt pelkkä Ram, suomeksi Pässä).

Henkilöautoilla kävi niin, että pyörät eivät enää ylettäneet maahan, vaan auton pohja makasi urien välissä olevalla jäätiköllä.

Osa autoilijoista tuli kysymään, kuinka syvä lammikko on. Kun kuulivat, että vettä on 30 senttiä, kääntyivät takaisin.

Yllättävän hyvin autoilijat autoivat ongelmiin joutuneita. Mutta yleensä kävi niin, että kun yksi auto oli saatu pois jäätiköltä, seuraava ajoi parin minuutin kuluttua samaan paikkaan,

Todellisia optimisteja olivat myös ne, jotka laittoivat parikymmentä senttiä syvään kuoppaan pari pajuksaa ja ajattelivat, että niiden avulla auto menee siitä yli. Yksi nainen jopa laittoi lunta kuopan täyteen ja ajatteli, että toki se auton kantaa.

Ikävä kyllä moni venäläinen autoilija on hyvin kokematon kuljettaja.

Parina päivänä paikalle tuli UAZ Patriot -maastoauto (Uralin autotehtaan tuote), jossa oli vinssi. Sillä mies auttoi autoja pois ongelmista. Näki, että hän ei ollut ensimmäistä kertaa asialla.

Hänelle maksettiin avusta, en tiedä kuinka paljon hän pyysi, mutta käsittääkseni eräs nainen – joka oli Kian kanssa jumissa tunnin verran pieni lapsi takapenkillä – maksoi hänelle 3000 ruplaa eli noin 30 euroa.

Sähköautoilla ei tuollaisille tielle ole mitään asiaa. Akku saa iskun ja sen korjaaminen maksaa helposti tuhansia euroja. Ja auto ei mene katsutuksesta läpi, jos akkukotelossa on pienikin painauma eikä ole maahantuojaan todistusta, että akku on kunnossa. No, Venäjällä autoja ei tarvitse katsastaa kuin silloin, kun se myydään...

Vettä on tullut niin paljon, että jäätikkö on noussut niin korkeaksi, että emme enää saa kirkon suurta porttia kiinni – jätimme sen tarkoituksella auki.

Onneksi pääsen kirkolta toista tietä, tosin sekin on aika heikossa kunnossa, mutta sitä voi ajaa. Selitys on se, että tuo tie kuuluu Pietarin kaupungille ja sitä aurataan. Kirkon edessä oleva tie kuuluu Leningradin oblastille ja sitä ei juuri ole aurattu – niinpä siihen on tullut syvät urat.

Todellista optimismia edusti Hatsinan seurakunnan diakoniatyöntekijä Mira, joka sanoi minulle, kun kerroin tilanteesta: ”On numero, johon voi soittaa ja tullaan korjaamaan tilanne!” Naapuri kertoi, että hän ja vaimo olivat soittaneet ”sinne, tänne ja tuonne”. Maanantaina tuli muutama Vodokanalın (paikallinen vesilaitos) työntekijä, katselivat hetken ja lähtivät pois.

Asiasta on valitettu vuosia. Mikään pohjavesi tai lähde ei tuota tuollaista määrää vettä kahdenkymmenen asteen pakkasella. Outoa on sekin, että vuoto loppuu huhti-toukokuussa.

Kirkon pikkuportin vieressä oli myös vuotava Vodokanalın putki. Otettiin vesinäytteet ja väitettiin, että se on pohjavettä. Eräs Tuutarin seurakuntalainen on töissä kaupungilla ja tuntee työnsä puolesta kaupungin johtajia. Kun hän soitti jollekin johtajalle, pian tultiin uudestaan tutkimaan asiaa ja yllättäen pohjavesi olikin vaihtunut vesijohtovedeksi.

Edellisen kirjeen jälkeä tapahtunutta

1. Soitto joulupäivänä
Joulupäivänä puhelimeni näyttöön tuli soittajan nimeksi edellinen Hatsinan seurakunnan

diakoniatyöntekijä, joka kävi kanssani kylillä. Soittaja oli kuitenkin hänen lapsenlapsensa, joka ilmoitti, että mummo oli kuollut. Hän kysyi, pääsenkö hautajaisiin. En päässyt, kun olin Helsingissä.

Oli mukava huomata, että puhelinnumeroni oli edelleen puhelimen muistissa.

2. Lomalla Portugalissa

Olin lyhyellä lomalla Riitan kanssa Portugalissa.

Ostimme appelsiineja, maksoivat 1.09 euroa kilo. Sen jälkeen ei viitsi ostaa appelsiineja Suomessa tai Venäjällä. Tuore appelsiini on paljon paremman makuinen.

3. Hiljainen on kylätie

Käyn muutamia kertoja vuodessa toimittamassa jumalanpalveluksen Vuoksenniskan rukoushuoneella Imatralla.

Kun olin koulussa Imatralla, asukkaita kaupungissa oli 38000, nyt ei taida olla enää 25000kaan. Se näkyy: Vuoksenniskan keskusta oli täynnä tyhjiä liiketiloja. Synkältä näytti eikä rajan sulkeminen ole asiaa helpottanut. StoraEnso on taas ilmoittanut suurista irtisanomisista – olin yhden kesän Ensolla kartonkia ja paperia tekemässä.

4. Passiautomaatit

Narvan rajavartioasemalle on tullut passiautomaatteja – samanlaisia kuin lentokentillä.

Ikävä kyllä Venäjän puolella passini kanssa on ongelmia. Kun kysyin, mikä on vikana, passihan on ihan uusi. ”Se juuri on vika; liian uusi passi. Koneemme ei pysty lukemaan mikrosirua!” No, parin puhelinsoiton jälkeen olen päässyt jatkamaan matkaa.

5. Ulkomailla asuvia on paljon

Tilastojen mukaan jopa 11 miljoona venäläistä elää Venäjän rajojen ulkopuolella.

Suurin syy tähän on Neuvostoliiton hajoaminen, jolloin suuri määrä venäläisiä jäi itsenäistyneisiin tasavaltoihin.

Esimerkiksi Virossa noin neljännes asukkaista on venäläisiä.

Itse asiassa Venäjän kansalaisuudesta luopuminen on vaikeaa – tämä tuli esiin, kun Suomessa alettiin vaatia kaksoiskansalaisuuden kieltämistä, jos toinen passi on Venäjän passi.

6. Ruplan kurssi

Arveltiin, että ruplan kurssi vahvistuisi ennen Venäjän presidentinvaaleja. Hieman se vahvistuikin, mutta viime päivinä yhdellä eurolla on taas saanut noin sata ruplaa.

7. Suuri ero pääsiäisen ajankohdassa

Tänä vuonna lännen kirkon pääsiäinen on 31.3., mutta idän kirkon pääsiäinen vasta 5.5. eli viisi viikkoa myöhemmin. Tämä on suurin mahdollinen ero.

Kun kävin saarnaamassa Tartossa, pastori Urmas Oras kertoi, että molemmat Viron ortodoksikirkot – sekä Konstantinopolin että Moskovan patriarkaatin alaiset – viettävät pääsiäistä (ja muutamia muita ”liikkuvia” pyhiä) idän kirkon aikataulun mukaan.

Suomen ortodoksinen kirkko käyttää gregoriaanista kalenteria eli pyhät ovat samaan aikaan kuin luterilaisessa kirkossa.

Ongelmia Helsingin kaduilla

Kun palasin Portugalin lomalta, pyysin taksikuskia ajamaan Neitsytpolun kautta (Tehtaankadun poikkikatu), jonne olin pysäköinyt autoni. Paikallaan oli.

Seuraavana päivänä oli hammaslääkäri, mutta autoni oli loman aikana laskeutunut viitisen senttiä alemmas: kaikki neljä pyörää olivat viitisen senttiä jään sisällä. Lumi oli sulanut ja ilmeisesti öisin jäätynyt. Onneksi renkaat pyörivät, mutta en usko, että edes nelivetoinen auto olisi päässyt liikkeelle omin avuin.

Onneksi pian ilmestyi hinausauto. Kysyin kuljettajalta, voisiko hän vetää minut kuivalle asfaltille. ”Joo, mutta käyn ensin antamassa virtaa yhdelle autolle.”

Avustettava auto oli Tesla. Puolisen tuntia sitä yritettiin käynnistää, mutta ilman tulosta.

Välillä hinausauto auttoi minua. En kuitenkaan enää ehtinyt hammaslääkäriin.

Sen jälkeen hinausauto lähti jatkamaan Teslan auttamista.

Kun illalla tulin kotiin, Tesla seiso i edelleen samassa paikassa.

Hinausauton kuljettaja sanoi, että hän ei ota Teslaa hinausauton kyytiin. "Jos akkuun tulee painauma, lähetätte laskun minulle!"

Moottori-lehti tekee autojen 20000 kilometrin kestopestejä – siten tulee sekä kesä- että talviajoa.

Vähän aikaa sitten autona oli Kian sähköauto. Kun auto palautettiin testin jälkeen, tuli ilmoitus, että akkukotelossa on painauma. Korjauksen hintaa ei pystytty heti sanomaan, mutta kerrottiin, että se voi olla jopa yli 15000 euroa.

Kukaan kuljettajista ei muistanut, että olisi osunut autolla mihinkään. Eli pienestä iskusta tuli suuri ongelma. On hyvä huomata, että kaikki kuljettajat olivat ammattilaisia eli autolehden toimittajia.

Talvella Helsingin keskustassa on korkeita lumivalleja ja isoa jäälohkareita. Eli sähköautolla saa olla varovainen.

Minulla on kännykässä palvelu, joka ilmoittaa, mitä katua tullaan seuraavana päivänä puhdistamaan lumesta. Tammikuussa taisi tulla yksi ilmoitus ja helmikuussa on tainnut tulla kolme. Eli ei Helsingissäkään katuja aurata kunnolla.

Eihän inkeriläinen juopottele!

Yllä kerroin, kuinka Tuutarin kirkon eteen jäi useita autoja jumiin.

Sunnuntaina oli tekemässä "puroja" vedelle, että se tulisi kirkon pihaan.

Paikalle tuli kolme nuorta. Kaksi miestä meni työntämään juuttunutta autoa, mutta nainen tuli keskustelemaan kanssani.

Hän kysyi, voiko kirkkoa tulla katsomaan. Sanoin, että tervetuloa, jumalanpalvelus on sunnuntaina kello 13.30.

Hän kyseli, mitä teen. Sanoin, että käyn kylillä katsomassa inkeriläisvanhuksia. Hän kysyi, millaista elämä on kylillä. Sanoin, että vaihtelevaa. Ikävintä on, jos on juopotteleva poika tai tytär.

Nainen sanoi: "Eiväthän inkeriläiset juopottele!" Samaan aikaan miehet tulivat autoa auttamasta. Toinen heistä sanoi: "Pohjoinen kansa, kyllä viina kelpaa!"

Suhtautuminen alkoholiin on inkeriläisten parissa muuttunut parinkymmenen vuoden aikana.

Parikymmentä vuotta sitten hautajaisten muistotilaisuudessa oli kaksi kattausta: ensin papeille ja mummoille ilman alkoholia, sitten toinen kattaus kylän miehille ja sukulaisille viinan kanssa. Nykyään on vain yksi kattaus, viinin ja viinan kanssa.

Eräs seurakuntalainen kertoi, että hänen äitinsä antoi ohjeet hautajaisiinsa: "Juopottelijoita älä kutsu!"

Venäjäällä alkoholin kulutus laski useita vuosia aina koronaepidemiaan asti. Viidessätoista vuodessa alkoholimyrkytyskuolemat vähenivät 15/100000:sta arvoon 7/100000. Eli alle puoleen. Ikävä kyllä nyt ne ovat olleet kasvussa.

Kaksi mielenkiintoista kirjaa

Irja Hiiva: Savakko. Reuna, 2018, 380 sivua,

Kirjoittaja eli aikanaan Virkkilässä. Kirjassa on tuttuja sukunimiä ja minusta hänen kotitalonsa on edelleen pystyssä kylässä. Virkkilässä oli parikymmentä vuotta sitten puolisentusinaa Puškinin seurakuntalaista.

Joen toisella puolella oleva Koussulan kylä on minulle hyvin tuttu. Siellä oli parikymmentä vuotta sitten reilut kymmenen inkeriläistä, kerran seuroissa oli melkein 20 henkeä.

Nyt noissa kahdessa kylässä on yksi Puškinin seurakuntalainen, jota käyn katsomassa.

Kirjoittajalla on käsittämättömän hyvä muisti, hän muistaa, mitä tapahtui koulun ensimmäisellä luokalla ja monet vaiheet karkotuksineen eri puolille Venäjää.

Sammeli Juntunen: Jumalasta voi puhua! Perussanoma, 2015.
Kirjassa on kovaa arvostelua Suomen evankelisuterilaista kirkko kohtaan.

Välillä tuntuu, että eihän tuollaista voi ollakaan. Hän kertoo, kuinka kastekoteihin olisi pitänyt antaa 12-sivuinen kirja kasteesta, jossa ei kertaakaan mainittu Jumalaa tai Jeesusta.

Helsingin seurakuntayhtymä innosti aikanaan ihmisiä osallistumaan kirkollisvaaleihin tunnuksella ”Usko hyvän tekemiseen”.

Juntunen väittää, että kirkon linjasta eivät päätä piispat vaan mainostoimistot. Kärjistys, mutta osuu oikeaan siinä, että kansaa halutaan kosiskella. Kysellään, mitä ihmiset haluavat ja odottavat kirkolta.

Kirkossa ei harrasteta teologiaa vaan sosiaalietiikkaa.

Juntunen arvostelee myös kirkon ylläpitämiä internetsivustoja.

Erehdyin katsomaan internetistä kaksi artikkelia ja niitä seuranneet keskustelut. Ikävä kyllä noille sivustoille voi kirjoittaa mitä haluaa. Totuudellakaan ei ole niin suurta väliä. Oli tehokas tuokio: ensimmäinen ja viimeinen kerta, kun tuhlaan aikaani moiseen roskaan.

Juntunen katsoo, että jos pappi kieltää joko neitseestäsyntymisen tai Jeesuksen kuolleista heräämisen – tai jopa molemmat – hänen pitäisi luopua pappeudesta. Mutta meillä on kirkolliskokousedustajia, jotka kieltävät näitä keskeisiä uskonkohtia. Olipa aikanaan jopa piispa, joka kielsi Jeesuksen ylösnousemuksen.

Juntunen oli ehdolla Mikkelin piispanvaalissa, mutta ei tullut valituksi.

Huumori on välttämätöntä

Länsimaat ovat asettaneet erilaisia sanktioita Venäjän kanssa käytävälle kaupalle.

Yhdessä kohdin sanktioita ei näy juuri oleva: alkoholi. Tavarataloketju Okej julkaisee kerran viikossa monisivuisen mainoslehden, jossa on pelkästään alkoholituotteita.

Eri pullojen vieressä on alkuperämaa: Ranska, Italia, Espanja jne.

Suomalaista olutta tai alkoholia en ole viime aikoina nähnyt Venäjällä kaupattavan.

Kyseessä taitaa olla länsimaiden kavala juoni: tapetaan venäläiset miehet viinaan, niin armeijaa uhkaa kohta miespula.

Ikävä kyllä tilastojen mukaan parina viime vuonna Venäjällä todellakin on kuollut enemmän miehiä viinaan kuin aikaisemmin.

Pieni osa Okej:n alkoholi- ja oluttarjonnasta.

Venäläisiä erikoisuuksia

Yhteen aikaan radiossa oli usein mainos firmalta "RusBankrot" eli "VenäjänKonkurssi". Firma auttoi lopettamaan yrityksen.

Odotuksista huolimatta Venäjän talous ei sortunut länsimaiden pakotteisiin, vaan kasvoi viime vuonna 3 % eli enemmän kuin monessa Euroopan maassa.

Viime aikoina mainoksia ei ole kuulunut.

Tavaraa kaivataan

Ei ole nyt erityisiä toiveita.

Kun joudun menemään Narvassa rajan yli kävellen, kovin paljon tavara en pysty kuljettamaan.

Pieni opetuksen sana

Kun paastotte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät. He muuttavat muotonsa surkeaksi, jotta kaikki varmasti huomaisivat heidän paastoavan. Totisesti: he ovat jo palkkansa saaneet. Kun sinä paastot, voitele hiuksesi ja pese kasvossi. Silloin sinun paastoasi eivät näe ihmiset, vaan Isäsi, joka on salassa. Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut. (Matt 6:16-18)

Luin lehdestä, että nuori nainen pohti, onko kolme tuntia sosiaalisen median seuraamista päivässä paljon.

ON!!!

Ikävä kyllä minullakin on ystäviä, jotka ovat ”kasvaneet kiinni kännykkäänsä” – koko ajan pitää katsoa, millaisia uutisia ja päivityksiä on tullut.

Taitaa olla niin, että terveellisin paasto monelle olisi paastota internetistä.

Kyllähän internetissä on paljon hyvääkin, mutta kyllä siellä on paljon sellaista, jota kukaan ei aidosti tarvitse. Ja joka on vahingollista.

Paaston tarkoitus on luopua jostain voidakseen keskittyä hengellisiin asioihin. Lukea Raamattua, rukoilla, käydä hengellisissä tilaisuuksissa.

Hiljaisella viikolla voi joka ilta käydä kirkossa – tosin läheskään kaikissa Suomen seurakunnissa ei enää ole hiljaisen viikon iltakirkkoja. Kun puhuin tästä piispa Seppo Häkkisen kanssa. hän sanoi, että on muistuttanut Mikkelin hiippakunnan seurakuntia asiasta.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Rajan avautumista ja pysymistä avoimena edes Virossa, että pääsisin tekemään työtä vanhaan malliin.
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Järkeä EU:n ja Suomen päätöksiin
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa
- ”Laina-auton” pysymistä kunnossa. Sain kuulla, että tällä viikolla on ollut ongelmia sen kanssa. Auto on yli kymmenen vuotta vanha.
- Sleyin asema kirkon lähetysjärjestönä. Piispoille pitää antaa vastaus toukokuun loppuun mennessä. Piispainkokous on syyskuussa ja kirkolliskokous, joka päättää asian, marras-kuussa.

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumeroillasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumeroilla 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä Inkerin kirkossa, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.